

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-04-8651 מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' פלוני

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

בעניין: מדינת ישראל - המחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש
ע"י ב"כ עו"ד עדי וולנרמן

המאשימה

נגד

פלוני

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד סמי איליה

גזר דין

גרסה מותרת בפרסום ללא פרטים מזהים של הנאשם או המתלוננת

כתב האישום והרשעת הנאשם

הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירה של מעשה מגונה, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – החוק) ובעבירה של מעשה מגונה בכוח, לפי סעיף 348(ג) לחוק.

העובדות הבאות המתוארות בכתב האישום, נקבעו כממצאים עובדתיים ע"י חברי, כב' השופט פאול שטרק, ששמע את הראיות בתיק והכריע את הדין.

על פי החלק הכללי של כתב האישום, בתקופה הרלבנטית שירת הנאשם כשוטר משמר הגבול בבסיס מג"ב בירושלים. באותה תקופה הייתה ע"ד (המתלוננת) טירונית בקורס שירות חובה משטרתי (קורס שח"מ). במסגרת קורס שח"מ, מוצבות מפעם לפעם הטירוניות במשמרות משותפות עם שוטרי מג"ב במשמרות או במשמרות אבטחה. באותן המשמרות, שוטר המג"ב הוא מפקד המשימה ואחראי על הטירונית, אשר כפופה להוראותיו. בתאריכים 9.11.2016 ו-10.11.2016 שהתה המתלוננת במסגרת הקורס בבסיס מג"ב.

מפרק העובדות עולה כך:

ביום 9.11.2016 בשעות הצהריים, הגיעה המתלוננת לחדר האוכל שבבסיס והתיישבה באופן אקראי סביב שולחן של הנאשם, אותו לא הכירה קודם לכן. הנאשם פנה אליה ואמר לה שהיא "נראית

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-04-8651 מחלוקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' פלוני

ילדה טובה", סיפר לה שהוא בן 20, שאל אותה מהיכן היא, והאם היא נמצאת בזוגיות כרגע. המתלוננת השיבה לנאשם שיש לה בן זוג והשיחה בין השניים הסתיימה.

במסגרת קורס שח"מ, התייצבה המתלוננת בבסיס מג"ב על-מנת לתגבר את חיילי מג"ב במשמרות אבטחה. הנאשם, אשר היה עתיד לצאת למשמרת אבטחה רגלית משותפת עם טירונית שח"מ, הכוללת הליכה היקפית לאורך חומות העיר העתיקה בירושלים, אמר למתלוננת שהיא מוצבת למשמרת אתו והורה לה להתלוות אליו. במסגרת אותה משמרת, שהחלה בשעה 09:00 והסתיימה בשעה 14:00, היה הנאשם אחראי על המתלוננת והיא הייתה כפופה להוראותיו בשטח. בהקשר זה יצוין, כי כב' השופט שטרק קבע כי התקיימו יחסי "כפיפות" אך לא יחסי מרות בין השניים.

בזמן שצעדו הנאשם והמתלוננת אמר לה הנאשם, כי הוא בחר דווקא בה לתגבר אותו במשמרת, כיוון שהיא "נראית ילדה טובה", וכי "מגיע לה להתפנק במשמרת שלא עושים בה כלום", כלשונו. כשהגיעו הנאשם והמתלוננת לעמדת תצפית במעלה החומות, ביקש ממנה הנאשם שתצטלם אתו. המתלוננת נעתרה לבקשתו ונעמדה בסמוך אליו, כשלפתע הניח הנאשם את ידו על מותנה של המתלוננת, תוך שהוא מנסה לקרבה אליו. המתלוננת התנגדה ואמרה לנאשם שיש לה בן זוג, והוא בתגובה ביקש שיתקרבו זה לזה "רק בשביל התמונה", כלשונו. משסירבה המתלוננת בשנית להתקרב לנאשם והזכירה לו שיש לה בן זוג, הוריד הנאשם את ידו ממתנה, והשניים הצטלמו. מיד לאחר מכן ביקש הנאשם שהשניים יצטלמו פעם נוספת, והמתלוננת שוב נעתרה לבקשתו. הנאשם שוב אחז במותנה של המתלוננת וניסה לקרבה אליו, המתלוננת אמרה לו שיפסיק, והנאשם הוריד את ידו ממתנה.

בסמוך לאחר מכן, התיישבה המתלוננת על אבן. הנאשם התקרב אליה, חיבק את כתפיה ונשק על לחייה והיא הדפה אותו. לאחר מספר שניות, ניסה שוב הנאשם לחבקה ולנשקה תוך שאמר לה: "רק בלחי, נו, אל תהיי כבדה". והמתלוננת שוב הדפה אותו. מיד לאחר מכן התקרב אליה שוב הנאשם בניסיון לחבקה, ומשסירבה אמר לה: "איזו כבדה את".

זמן קצר לאחר מכן, עזבו השניים את עמדת התצפית וסיירו לאורך חומת ירושלים כחלק מהמשמרת. הנאשם הורה למתלוננת להתיישב על אבן רחבה המצויה בין שני חרכים בחומה וזו עשתה כדבריו. הנאשם התקרב למתלוננת תוך שהורה לה לשכר אחורנית, אחז בכתפיה וניסה להשכיבה בכוח, ותוך

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-04-8651 מחלוקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' פלוני

שהיא ניסתה להרחיקו ממנה. המתלוננת הדפה את הנאשם ברגליה, קמה וביקשה שימשיכו ללכת. הנאשם ניגש אליה, צבט בלחיה ואמר: "איזו חמודה את" והיא הסיטה את ידו. בשלב זה, התקרב הנאשם למתלוננת, משך אותה אליו, אחז בישבנה, תחב את ידו מתחת לשכפ"ץ אותו לבשה, נגעה בחזה וקירב את פניו לפניה חרף התנגדותה וניסיונותיה להרחיקו ממנה, ואמר לה: "מה הייתי עושה לך, איזה סקסית את". הנאשם אחז בגבה של המתלוננת, הצמיד את גופו לגופה, תוך שהיא הסבה את פניה הצידה, וניסתה להדוף את הנאשם. משראה הנאשם כי המתלוננת אינה משתפת עמו פעולה, אמר לה בכעס: "את קשה, יאללה עופי".

לאחר זמן מה, הגיעו השניים לתצפית נוספת אליה מובילות מדרגות. הנאשם התיישב על המדרגה השלישית, והמתלוננת התיישבה על המדרגה החמישית המצויה מעל לנאשם. לאחר מספר דקות הסתובב אליה הנאשם, חיך אליה, הורה לה להתיישב על ברכיו והיא סירבה. למשמע סירובה, אחז הנאשם ברגלה השמאלית של המתלוננת ומשך אותה אליו, אחז במותניה והושיבה על ברכיו בכוח, תוך שכרך את רגליו בחוזקה סביבה רגליה, וחיבק אותה. הנאשם אחז בחוזקה בזרועה של המתלוננת חרף בקשותיה שיחדל, עד שהצליחה להשתחרר מאחיזתו. בשלב זה, התרוממה המתלוננת והתרחקה מהנאשם. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה למתלוננת חבלה בזרועה השמאלית.

על אף המתואר לעיל, המשיכו המתלוננת והנאשם לסייר במסגרת משמרת האבטחה. לפתע, התקרב הנאשם למתלוננת, אחז בידה השמאלית, הצמיד את גופו לגופה תוך כדי שהוא הניח את ידיו על גבה וקירב את פניו לפניה במטרה לנשקה, כל זאת בעוד המתלוננות הודפת את הנאשם ממנה, והוא לא מרפה. בשלב מסוים, המתלוננת הסיטה את ראשה והנאשם נשק בלחיה השמאלית מספר פעמים, עד אשר הצליחה להדוף את הנאשם ממנה.

בסמוך לאחר מכן, בהגיעם למקום אחר בו מצויות מדרגות, התיישב הנאשם על המדרגות והמתלוננת נעמדה לידו. לפתע, לפת הנאשם בחוזקה את זרועה של המתלוננת והושיבה על ברכיו בכוח. הנאשם הכרך את ידיו סביב גופה של המתלוננת, קירב אותה אליו, אחז בפניה בחוזקה, קירב את פניו לפניה ונשק בלחיה, תוך כדי שהיא ניסתה להסיט את ראשה לצד ולהשתחרר מאחיזתו ללא הצלחה, וחרף בקשותיה שיחדל. בשלב זה, סובבה המתלוננת את גופה בניסיון להיחלץ מאחיזתו של הנאשם, אך הוא אחז בבטנה ובפניה וניסה לנשקה בשנית תוך כדי שכרך את ידיו סביב צווארה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-04-8651 מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' פלוני

בניסיון לקרבה אליו. המתלוננת ניסתה להזיז את ידיו מצווארה ואמרה לו שהיא נחנקת. משהצליחה לבסוף להשתחרר מאחיזתו, סטרה לו והתרחקה מהמקום.

לאחר מספר דקות, התקשר אליה הנאשם וגער בה על כך שעזבה את המקום מבלי לדווח לו על כך. נוכח שיחה זו, המתינה המתלוננת במקומה עד הגעת הנאשם אליה.

מיד לאחר מכן שלחה המתלוננת הודעת ווטסאפ לקצין המבצעים הפלוגתי, וביקשה ממנו לעבור עמדת משמרת. קצין המבצעים התקשר למתלוננת ושאל אותה לפשר בקשתה, אך היא נמנעה מלהשיב לו כיוון שחששה מהנאשם שעמד לצדה.

כעבור כשעה, משהבינה המתלוננת כי לא תועבר לעמדה אחרת כפי שביקשה, פרצה בבכי. הנאשם ניגש אליה ושאל אותה האם היא בוכה בגלל מעשיו במהלך המשמרת, והיא השיבה לו בכזב שהיא בוכה מתוך שעמום. המתלוננת לא סיפרה לנאשם את הסיבה האמתית לבכיה, ולא סיפרה לו שביקשה לעבור לעמדה אחרת מכיוון שפחדה ממנו.

לקראת סיום המשמרת, בסביבות השעה 14:00, שוחחה המתלוננת עם בן זוגה במכשיר הטלפון הנייד שלה, ומשהבחינה בנאשם מתקרב לכיוונה ניתקה את השיחה. הנאשם שאל את המתלוננת אם שוחחה עם החבר שלה והאם היא נוהגת לספק לו "הכל". משהשיבה המתלוננת בחיוב, אמר לה הנאשם: "מה שהיה במשמרת יישאר במשמרת".

מהלך הדיון

נוכח כפירת הנאשם, נשמעו בתיק זה מספר מועדי הוכחות ארוכים, במהלכם העידה המתלוננת וכן העידו עדים נוספים. בסופו של יום, לאחר הרשעת הנאשם במיוחס לו, נשלח הנאשם הן לשירות המבחן והן לממונה על עבודות השירות, וכן נשלח לקבלת הערכת מסוכנות. בנוסף, נתבקש תסקיר נפגעת עבירה ע"י המאשימה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-04-8651 מחלוקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' פלוני

חוות דעת והערכת מסוכנות

בחדש ספטמבר 2019 הוגשה הערכת המסוכנות מטעם המרכז להערכת המסוכנות. מעריכת המסוכנות פירטה את המיוחס לנאשם ואת קורות חייו כפי שנמסרו מפיו. מדובר בצעיר בתחילת שנות העשרים לחייו, יליד 1996, הוריו התגרשו כשהיה בן 7, והוא הבן הצעיר מבין שלושה ילדים. אמו נישאה בשנית הוא גדל בבית המשותף לה ולבן זוגה. ילדותו ונעוריו היו מורכבים נוכח מאפייני הוריו ואמו כפי שפורט בחוות הדעת. הוא חווה מעברים תכופים של מקומות מגורים ומסגרות לימודים, ולמרות זאת סיים 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית, התגייס בשירות סדיר ואף שירת ב"קבע" תקופה מסוימת. הוא חווה את שירותו באופן חיובי, מילא תפקידים פיקודיים וקרביים שמילאו אותו סיפוק. בנעוריו אובחן כסובל מהפרעות קשב וריכוז. הנאשם עבד בעבודות שונות לאורך השנים. הנאשם סיפר למעריכת המסוכנות, כי לא היה חשוף למין ולא עסק בתכנים מיניים בשל אורח החיים הדתי והחינוך שקיבל, לא בנעוריו ולא בבגרותו, וטרם קיים יחסי מין. מעריכת המסוכנות התרשמה, כי הנאשם מנסה לצייר את חייו בגוון ורוד מאשר הם לאשורם במציאות, וכי לאורך חייו נטל תפקיד של ילד הורי בשל נסיבותיה של אמו. הנאשם הודה בקשיים בחיי היומיום לאחר שנשאל על כך באופן נחוש יותר.

אשר לעבירות נשוא כתב האישום אמר הנאשם למעריכת המסוכנות, כי היוזמה למגע הייתה של המתלוננת שגם שיתפה אותו במידע אינטימי לגביה, ובסופו של יום טפלה עליו אשמה לא מוצדקת. לדבריו, הודה במח"ש מתוך לחץ וחוסר הבנה וטען, כי "דחפו לי מילים לפה וכתבו דברים שלא אמרתי". בהמשך שינה גרסה ואמר, כי סבר שהתנהגות המתלוננת הייתה כ"משחק חיזור" שבלבל אותו ו"שיגע" אותו. הוא שלל שהפעיל כוח כלפיה המתלוננת. הנאשם סבר שהוא זקוק לטיפול סביב ההרשעה והשלכותיה עליו ועל משפחתו ש"התפרקה ואינה מתפקדת".

מעריכת המסוכנות סברה, כי הנאשם הוא צעיר חסר ניסיון, בעל אישיות ילדותית ובלתי מגובשת, בעל דימוי עצמי וגברי נמוך, בעל נטיה לרצות אחרים וקושי לעמוד על שלו. לדעתה, אלו הן חלק מהסיבות לכך שפירש שלא כהלכה את הסיטואציה שנוצרה עם המתלוננת ופעל באופן אימפולסיבי, כשהוא משליך על המתלוננת את דחפיו המיניים, שהביאוהו בסופו של דבר, גם להפעיל כוח. להערכתה, הנאשם מבין באופן חלקי את הפסול שבמעשיו, אם כי שומר על גרסתו ביחס לקרות האירועים.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-04-8651 מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' פלוני

בסופו של יום, סברה מעריכת המסוכנות, כי נשקפת מן הנאשם מסוכנות ברמה בינונית, כשהנאשם זקוק לטיפול שיעניק לו מיומנויות ביצירת קשרים בינאישיים וזוגיים, ויסייע לו לגבש את אישיותו ולהעצים את ביטחונו העצמי.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם בחוק דצמבר 2019 עולה, כי הנאשם כבן 23, רווק ומתגורר עם אמו ומנהל אורח חיים דתי. עובד כמתדלק בתחנת דלק. השירות תיאר את קורות חייו של הנאשם, כפי שעלו מהערכת המסוכנות, תוך שצוין כי בתקופה הקודמת לעריכת התסקיר, חוותה משפחתו אובדן של בנו של בן-זוגה של אמו והדבר טלטל את המשפחה. מתוארת ילדותו המורכבת והתפקיד ההורי שנטל על עצמו הנאשם לנוכח מצבה של אמו לאורך השנים. כך גם תוארו המעבר התדיר של מקומות מגורים ומסגרות לימודים, וכן תוארו קשייו של הנאשם ואבחונו כסובל מהפרעות קשב וריכוז. הנאשם חווה את שירותו הצבאי כשירות חיובי והצטער על כך ששוחרר בסופו של דבר, שכן היו לו שאיפות להמשיך בשירות קבע, ואולם תיק זה מנע ממנו את המשך דרכו זו. הוא שוחרר מהצבא והתנהגותו דורגה כ"ראויה לציון" כשהערכת מפקדיו עליו הייתה חיובית. בכוונת הנאשם ללמוד הנדסת בניין, וכיום הוא עוסק בטיולים ומתאמן בחדר כושר. יחד עם זאת סיפר עד כמה ההליך הפלילי טורד את מנוחתו ומעיב על חייו ועל עתידו. אשר להיבט המיני של חייו, שירות המבחן סבר כי הנאשם מביע עמדה מתגוננת וחסומה, והוא חווה קשיים ממשיים בהבנת צרכיו המיניים. אשר לעבירה, גם כאן הכחיש את הנאשם את הדברים וחזר על שאמר למעריכת המסוכנות. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מצוי בכלבול ביחס למעשיו ומייחס למתלוננת יוזמה. מצד שני, התנצל על מעשיו אם פגע במתלוננת והביע הבנה כי פעל באופן בלתי מקצועי החורג מגבולות ההתנהגות המצופה באותן נסיבות.

שירות המבחן התרשם, כמעריכת המסוכנות, כי מדובר באדם צעיר לא מגובש ומבולבל, ששלל נזקקות טיפולית. עם זאת הנאשם חווה את ההליך הפלילי כהליך מרתיע ומציב גבולות, ויש לו שאיפות נורמטיביות לעתיד. נוכח כל זאת סבר שירות המבחן, כי יש מקום להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות מבלי שבא בהמלצה טיפולית נוכח עמדת הנאשם. בנוסף סבר שירות המבחן, כי אין מקום לבטל את הרשעת הנאשם.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-04-8651 מחלוקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' פלוני

בחדש מרץ 2020 הוגש תסקיר נוסף, לאחר שביקשתי משירות המבחן לבחון אפשרות טיפולית ביחס לנאשם. עולה מהתסקיר, כי הנאשם שינה במעט את עמדתו ביחס לביצוע העבירה, הביע הבנה לכך שפעל באופן שגוי, אך התקשה לבחון את הפסול שבמעשיו, או להבין שמדובר במעשים פליליים. עם זאת הסביר הנאשם, כי ייתכן ששגה בפרשנות הנסיבות בנוגע למתלוננת. השירות התרשם, כי הנאשם חש שנעשה לו עוול וחושש מהשלכות ההליך הפלילי על עתידו. צוין, כי הנאשם השתלב במכינה לקראת לימודי הנדסאות. נוכח רצונו ומציאתו מתאים להשתלב בקבוצה טיפולית, המליץ שירות המבחן על דחיה בת מספר חודשים, המלצה לה נעתרת.

בחדש יוני 2020 הוגש תסקיר נוסף. נמסר בתסקיר, כי בשל משבר הקורונה, הקבוצה בה אמור היה להשתלב הנאשם נפתחה באיחור והנאשם השתתף רק בשני מפגשים שהתקיימו, ועל כן נתבקשה דחיה נוספת.

בתסקיר האחרון שהוגש בחודש אוקטובר 2020 עמד שירות המבחן על כך שהנאשם סיים את השתתפותו בקבוצה הטיפולית בחודש ספטמבר. הוא הגיע לכל המפגשים, השתתף בהם באופן פעיל מאוד. התכנים שהעלה הנאשם בקבוצה עולים בקנה אחד עם הערכת אישיותו ע"י הגורמים עליהם עמדת, תוך שהודגש, כי נדמה שהפרעת הקשב והריכוז ממנה סובל, משפיעה מאוד על יכולותיו ברמה האישית והמקצועית, והיא משליכה על קושי בוויסות. הנאשם הביע שביעות רצון מהשתתפותו בקבוצה הטיפולית, הביע חרטה על מעשיו וציין כי כנראה הבין שלא כהלכה את המתלוננת ואת רצונותיה, ופירשם באופן שגוי. הנאשם הביע חשש גדול מעצם הרשעתו בדין על עתידו המקצועי וסבר שעובדה זו תוריד לטמיון את הישגיו במסגרת שירותו הצבאי. הוא סיפר כי כיום מטופל בטכניקה שאמורה לסייע לו להתמודד עם הפרעות הקשב והריכוז מהן סובל, והביע רצון להשתלב בהמשך טיפול תחת פיקוח שירות המבחן. בנסיבות אלו, המליץ שירות המבחן לבטל את הרשעת הנאשם ולהטיל עליו של"ץ בהיקף 250 שעות, צו מבחן התחייבות ופיצוי למתלוננת.

חוות דעת של הממונה על עבודות השירות

בחוות דעת הממונה מחודש מרץ 2020 צוין, כי הנאשם נמצא מתאים לרצות עבודות שירות במסגרת "חברה קדישא" בחיפה החל מיום 26.4.2020. בחוות דעת עדכנית מחודש אוקטובר 2020 צוין, כי הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות באותו מקום השמה, החל מיום 27.12.2020.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 8651-04-17 מחלוקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' פלוני

תסקיר נפגעת עבירה

שירות המבחן ניסה להזמין את המתלוננת מספר פעמים לראיון במשרדיו, ואולם בסופו של דבר, ביקשה המתלוננת שלא יוגש תסקיר בעניינה. לדבריה, היא עסוקה בארגון מחדש של חייה ונמצאת בתהליך בהחלמה, ולכך נתונים כל מעייניה.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה עתרה לאמץ מתחם ענישה שבין 9 ל-15 חודשי מאסר, וביקשה למקם את הנאשם עד אמצע המתחם, ולהטיל עליו 11 חודשי מאסר וענישה נלווית לרבות פיצוי המתלוננת. המאשימה עמדה על נסיבות המקרה, על כך שהנאשם לא נטל אחריות, הגם שבהמשך, השתלב בטיפול ושיפר את נטילת אחריותו כעולה מהתסקירים. כמו כן עמדה ב"כ המאשימה על נזק שנגרם למתלוננת ועל הצורך בהרתעת הרבים, שעה שלדבריה, תופעות מעין אלו אינן נדירות בקרב קהילת השוטרים, ומדובר ב"קהילה מצומצמת שקשובה לדברי ביהמ"ש וההרתעה אפקטיבית" (עמ' 724, ש' 16-17). הוגשה פסיקה לתמיכה בעמדתה של המאשימה.

מאידך, הסניגור עתר לבטל את הרשעת הנאשם ולהטיל עליו עונש של של"ץ, פיצוי והתחייבות כמולץ ע"י שירות המבחן. הסניגור סבר שמכיוון שמותב זה לא הכריע את הדין ולא דן בראיות, יש צורך להרחיב את היריעה ביחס לטיעונים עובדתיים שונים שהעלה במהלך טיעונו. אלא שהגם ששמעתי את מלוא טענותיו, לא היה מקום לחרוג ממצאי הכרעת הדין המפורטת שכתב חברי, כב' השופט שטרק, ולא אעשה זאת גם כעת. לא למותר לציין, כי קראתי את התיק כולו, צפיתי בסרטון השחזור, האזנתי להקלטות השיחות וצפיתי בתמונות שהוגשו. נוכח זאת ניתן לומר, כי חלק מטיעונו של הסניגור בעת הטיעונים לעונש, חרגו באופן משמעותי ממצאי הכרעת הדין, ולכן לא אתן להם משקל. לצד זאת, הרחיב הסניגור ביחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שעלו מתסקירי שירות המבחן ומהערכת המסוכנות. הסניגור סבר, כי בשל הרקע המיוחד ממנו מגיע הנאשם, העובדה שהוא נושא בעיקר נטל פרנסת המשפחה, היותו אדם כה צעיר, והיותו אדם נורמטיבי השואף לרכוש השכלה גבוהה, להתחתן ולהעלות את חייו על מסלול תקין, הוכח הנזק

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-04-8651 מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' פלוני

המשמעותי שייגרם לו אם תיוותר ההרשעה על כנה. הסניגור היפנה אף הוא לפסיקה. כמו כן הוגשו מסמכים הנוגעים למצבה הנפשי של אם הנאשם, שמפאת צנעת הפרט לא אפרטו אך אציין, כי אכן מדובר במצב בריאותי נפשי קשה ביותר; הוצג אבחון המוכר לי מחוות הדעת של ד"ר בן-אור שהוגש בעת שמיעת הראיות; הוגש מכתב המלצה מאת האחראית על הנאשם בעבודתו בתחנת הדלק ממנו עולה כי הוא מוערך מאוד בעבודתו, "אהוב על הלקוחות, ניחן בכשרון מיוחד למכירות, אדיב, זריז ותמיד מוכן לעזור לכל הנדרש", וכן הוצגו אסמכתאות לגבי לימודיו ולגבי מצבו הכלכלי.

קביעת מתחם הענישה – מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן – העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות במידה ניכרת בערכים המוגנים של שמירה על כבוד האדם, שלום גופו ונפשו והאוטונומיה שלו. אילוץ אדם להיות מעורב בפעילות שברגיל היא פעילות אינטימית ורצונית, בניגוד לרצונו ותוך כפייה, הוא מעשה פסול מכוער, משפיל ופוגעני במידה שלא תשוער, ומותיר בקרבן צלקות נפשיות ופיזיות ארוכות טווח. וכך נאמר ברע"פ 2341/18 **פלוני נ' מ"י** (מיום 27.3.2018), נכתב כך:

"בית משפט זה כבר עמד על החומרה היתרה הכרוכה בעבירות מין המתבצעות בזולת בהיעדר הסכמתו, ועל הפגיעה הקשה של עבירות אלה באוטונומיה ובתחושת הביטחון האישית של נפגעייהן (**ע"פ 3636/15 פלוני נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] פסקה 43 (19.6.2016)). עוד נקבע כי לחומרה זו השפעה ניכרת על אופן יישומו של **סעיף 140** ביחס לעבירות אלה (וראו **ע"פ 1079/16 מדינת ישראל נ' נחמן**, [פורסם בנבו] פסקה 27 (2016))."

לכך יש להוסיף את הפגיעה שיש למעשים כאלו, המבוצעים ע"י איש חוק בעת מילוי תפקידו, על אופן הציבור בגופי האכיפה של מדינת ישראל.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40' לחוק העונשין – בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר בעבירה מתכוננת במובן זה, שהנאשם בחר לכתחילה במתלוננת להתלוות אליו למשמרת שבמהלכה לא חדל להטריד אותה ולכפות עצמו עליה. אין לתת משקל לכך שבחלק מהמקרים המתלוננת שיתפה פעולה כמתואר בכתב האישום ובהכרעת הדין, שעה שהיא הייתה כפופה לנאשם ונתונה למרותו הלכה למעשה – דבר המהווה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-04-8651 מחלוקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' פלוני

נסיבה משמעותית לחומרה. לצד זאת יוער, כי הפרש הגילאים בין השניים לא היה גדול – בעת האירוע הנאשם היה כבן 19, והמתלוננת כבת 18. ברור כשמש, כי המתלוננת לא חשה בנוח בסיטואציה שנוצרה, ואף ביקשה להתחלף כשפנתה בזמן אמת לאחראי, דבר המלמד על מצוקתה המשמעותית, שגם באה לידי ביטוי בהלוך רוחה מיד לאחר האירוע, והעובדה שהאירוע נחשף באופן מיידי. הנאשם צריך היה להפסיק את המעשים מיד כשהתברר שאינם לרוחה של המתלוננת, אך הוא לא חדל, ואף השתמש בכוח כדי לכפות עצמו על המתלוננת, וזאת לאורך זמן לא קצר. הנאשם, ששימש בתפקיד פיקודי וכבר היה בעל ניסיון מספיק, צריך היה להימנע מן המעשים, ואין כל מניע שיכול להפחית מחומרתם. לקחתי בחשבון בנסיבות ביצוע העבירה את הערכת הגורמים המקצועיים (שירות המבחן ומעריכת המסוכנות) כי בשל חוסר ניסיונו עם בנות המין השני, ייתכן שהנאשם טעה בהבנת הסיטואציה, ואולם גם אם לקחתי זאת בחשבון, אין בכך להכשיר את התנהגותו של הנאשם, נוכח דחיותיה החוזרות ונשנות של המתלוננת את ניסיונותיו. בפועל נגרם למתלוננת נזק נפשי שהיקפו, מי יישורנו.

מדיניות הענישה הנוהגת – בעבירות מסוג זה, ניתנת בכורה לעקרון ההלימה. דברים ברוח זו נאמרו ברע"פ 2341/18 **פלוני נ' מ"י** (מיום 27.3.2019), שם דן בית המשפט העליון בעניינו של צעיר שלקח טרמפ צעירה וביצע בה מעשים מיניים תוך שהכריח אותה להתפשט חלקית. במקרה זה נקבע מתחם שבין 6 ל-18 חודשים והנאשם נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל (מקרה חמור ממקורו). ברע"פ 6300/16 **שנאן נ' מ"י** (מיום 18.8.2016) דובר במלווה טיולי בית ספר שביצע מעשים מגונים בקטינות. שם אושר מתחם שבין עבודות שירות ל-18 חודשי מאסר, והנאשם נדון ל-6 חודשי עבודות שירות. ברע"פ 5205/15 **טנוס נ' מ"י** (מיום 9.8.2015) דן בית המשפט העליון בעניינו של נאשם שביצע מעשים מגונים (שני אישומים) כשהתחכך עם נוסעת בתחבורה הציבורית. נקבע שם מתחם שבין מאסר על-תנאי לבין 6 חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות, והנאשם נדון באותן נסיבות ל-12 חודשי מאסר בפועל. ברע"פ 5964/17 **פלוני נ' מ"י** (מיום 12.12.2017) דן בית המשפט העליון בשני אישומים, האחד הנוגע לניסיון לכפות מגע מיני למרות התנגדות, והשני נגיעה בחזה המתלוננת מעל לבגדים. לאישום הראשון אושר מתחם שבין 12 ל-27 חודשים ולאישום השני נקבע מתחם המגיע עד חודשי מאסר ספורים. שם נדון הנאשם ל-21 חודשי מאסר. הנסיבות חמורות ממקורו. ברע"פ 2404/19 **פלוני נ' מ"י** (מיום 7.4.2019) דובר בהסגת גבול וביצוע מעשה מגונה בכוח בקשישה, שם חדר הנאשם לביתה של הקשישה והחדיר אל לשונו לפיה. שם אושר מתחם שבין שנה לשלוש שנות מאסר והנאשם נדון לעונש מאסר של 30 חודשים. גם מקרה זה חמור

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-04-8651 מחלוקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' פלוני

בהרבה ממקורנו, ולנאשם שם היה עבר פלילי ומאסר מותנה שהופעל. ברע"פ 8511/16 פלוני נ' מ"י (מיום 3.5.2018) נדון עניינו של אדם שביצע מעשה מגונה ומעשה מגונה בכוח במספר רב של מתלוננות, חלקן קטינות בנסיבות חמורות ממקורנו. שם טענה המדינה לעונש מירבי של 12 חודשים והסניגור טען לעונש בעבודות שירות. בית המשפט הטיל שנת מאסר על הנאשם ועונש זה אושר בערכאות הערער. נסיבות המקרה חמורות ממקורנו באשר מדובר במספר מתלוננות שחלקן קטינות. ברע"פ 8844/08 עו"ד יהושע קרוש נ' מ"י (מיום 23.12.2008) נדון עניינו של עורך דין שנאשם בביצוע מעשה מגונה בכוח ובהטרדה מינית כלפי מזכירתו, וזאת במספר הזדמנויות. שם נדון הנאשם ל-8 חודשי מאסר בפועל. גם כאן מדובר במקרה חמור יותר ממקורנו נוכח מספר המקרים והתמשכות המעשים. ברע"פ 6527/08 פלוני נ' מ"י (מיום 7.9.2008) דן בית המשפט העליון בעניינו של מתנדב מד"א שתקף מינית את שותפתו למשמרת, השכיכה בניגוד לרצונה, נשכב עליה, מישש אותה ונגע באיבריה הפנימיים למרות התנגדותה הנמרצת. הוא נדון ל-18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. גם מקרה זה חמור ממקורנו מבחינת עוצמת האלימות והמעשים, וקרבת המקרה לנסיבות של אונס. מקרה חמור אחר נדון ברע"פ 223/13 פלוני נ' מ"י (מיום 13.11.2013). שם דובר ברופא שתקף מטופלת אגב נגיעה באיברים מוצנעים של המטופלת, התפשטות הרופא וניסיון לגרום למטופלת לגעת באיבר מינו. בתחילה נדון הנאשם ל-10 חודשי מאסר בפועל, ואולם בשל נסיבות אישיות חריגות מאוד, הקל בית המשפט העליון בעונשו, והשית עליו מאסר בעבודות שירות למשך 6 חודשים.

אשר לפסיקה שהגישה ב"כ המאשימה – ברע"פ 9747/09 מצרוה נ' מ"י (מיום 3.1.2020) דובר בנסיבות קשות ממקורנו, שם נכנס הנאשם לביתה של המתלוננת ותקף אותה. בת"פ (כ"ס) 1578-08 מח"ש נ' שפיק (מיום 3.11.2011) מדובר בנסיבות חמורות בהרבה, שם דובר בשוטר ותיק שניצל מתלוננת; בע"פ (י-ם) 11128-08-20 לוי נ' מ"י (מיום 29.10.2020) דובר בנסיבות חמורות בהרבה ובאלימות משמעותית שהופעלה כלפי המתלוננת; ע"פ (ת"א-יפו) 7641/09 כהן נ' מ"י (מיום 25.10.2009) דווקא תומך בתוצאה אליה הגעתי בתיק זה, למרות שהנסיבות שם אינן קלות ממקורנו מבחינת רף השימוש בכוח, שם הסתיימו ההליכים בעבודות שירות.

אשר לפסיקה שהגיש הסניגור – ת"פ (ראשל"צ) 1102-08 מ"י נ' אבטה (מיום 9.10.2011) – שם דובר בנסיבות חמורות לא פחות ממקורנו, ובית המשפט הסתפק במאסר מותנה ופסיקת פיצוי. לטעמי, עקרון ההלימה בנסיבות מקורנו, אינו יכול לאפשר סיום ההליכים ללא ענישה מוחשית.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 8651-04-17 מחלוקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' פלוני

בתפ"ח (ת"א-יפו) 40004-00 מ"י נ' פלוני (מיום 10.4.2000) ביטל בית המשפט הרשעת נאשם שהודה בביצוע מעשה סדום בקטין, נוכח טעמים הנוגעים לנסיבותיו האישיות, כשבין היתר צוין, כי נפל קורבן לפגיעה מינית בעצמו ונסיבות נוספות שצוינו. בת"פ (אשקלון) 37541-01-10 מ"י נ' ר"ב (מיום 28.2.2013) הגיע בית המשפט לתוצאה של מאסר בעבודות שירות לתקופה של 3 חודשים בנסיבות דומות למקרנו, אם כי שם דובר בעבירה אחת בשונה ממקרנו. בת"פ (י-ם) 62209-01-13 מ"י נ' פלוני (מיום 2.10.2014) הושג בין הצדדים הסדר טיעון "סגור" שכלל הסכמה לשליחת הנאשם למאסר בעבודות שירות למשך 3 חודשים. בע"פ (ב"ש) 15693-09-10 מ"י נ' דדון (מיום 19.1.2011) דובר בנסיבות חמורות ממקרנו שהסתיימו ב-5 חודשי מאסר בפועל (שם דובר בתקיפה מינית של קטינה), מהן מבקש הסניגור ללמוד לקולא; כך גם בת"פ (י-ם) 1827/09 פמ"י נ' אליהו (מיום 22.3.2011) שם הושתו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בנסיבות של מעשה מגונה בקטין, וכך גם בת"פ (י-ם) מח"ש נ' זגור (מיום 15.6.2011), שם נגזר עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בנסיבות חמורות יותר של ריבוי אישומים בהם הורשע הנאשם, רס"ר במג"ב.

מתחם הענישה – עד כה, סקרתי את נסיבות ביצוע העבירה, וכן את מדיניות הענישה הנוהגת לרבות הפסיקה שהציגו הצדדים. יש לתת את הדעת לסעיף 355 לחוק, ממנו עולה, כי קיימת ענישת מינימום שהיא רבע מהעונש המירבי הקבוע לצד העבירה של מעשה מגונה בכוח, דהיינו 21 חודשים (העונש המירבי הוא 7 שנות מאסר). גם ב"כ המאשימה הפנתה לעובדה זו, על אף שעתירתה ביחס למתחם הענישה הייתה נמוכה מעונש המינימום. בית המשפט רשאי לחרוג מכך לקולא "מטעמים מיוחדים שיירשמו" וגם רשאי לקבוע שחלק מהעונש יהיה על-תנאי. במכלול הנסיבות ובעיקר נוכח העובדה שמרבית פסקי הדין עליהם עמדתי, בנסיבות חמורות יותר, פחותים במתחמי הענישה שאומצו בהם וברמת הענישה, מן העונש המזערי, אני קובע מתחם שבין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועד 15 חודשים. לכך יש להוסיף מאסר מותנה, שיהיה בגדר עונש המינימום ביחס לתקופה הנוותרת. ראו בהקשר זה: רע"פ 3569/18 פלוני נ' מ"י (מיום 14.6.2018) וכן ע"פ 8299/19 פלוני נ' מ"י (מיום 31.5.2020).

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין – ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשם צעיר בתחילת חייו הבוגרים, ללא עבר פלילי, שמסכת חייו בעיקר בשנות ילדותו ונעורו לא הייתה קלה והוא נאלץ ליטול תפקיד הורי ולגלות אחראיות רבה, כפי שעשה. הנאשם סובל מהפרעות קשב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-04-8651 מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' פלוני

ורכיז, והדבר התבטא בכל ההערכות שהוגשו בעניינו של הנאשם, לרבות התרשמותו של חברי, כב' השופט שטרק, בהכרעת דינו. הן בתסקיר, הן בהערכת המסוכנות הוערך, כי ללקות זו של הנאשם משמעות רבה על התנהגותו ואורחות חייו, כפי שהייתה לכך משמעות גם בנסיבות המקרה וביצוע העבירה. לצד זאת מדובר בנאשם בעל ערכים נורמטיביים, שבסופו של יום שינה את גישתו כלפי העבירה, הבין את הפסול שבמעשים והשתלב בטיפול ואף נכון להמשך טיפול. הוא לא הוגדר כבעל סטייה מינית ומסוכנותו הוגדרה בינונית, כשנכתב בהערכת המסוכנות שתהיה משמעות לטיפול בהקשר זה. הנאשם שירת את המדינה שנים לא קצרות בתפקידים קרביים ופיקודיים, ומצא סיפוק ומשמעות בשירותו זה לשביעות רצון מפקדיו.

אי הרשעה – בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן נ' מ"י** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7.

בענייננו, הנאשם אינו צולח את התנאי הראשון, שכן המעשים בנסיבותיהם הם קשים מכדי לאפשר מחילה בדמות ביטול הרשעה. מעבר לכך, בשיקול האינטרס הציבורי והצורך בהרתעת היחיד והרבים מפני התנהגות נלוזה שכזו, אין מקום לבטל את ההרשעה. מעבר לדרוש אדון גם בתנאי השני. אמנם הנאשם מגיע מרקע לא פשוט ומנקודת התחלה לא קלה כלל, ולמרות זאת הצליח להגיע להישגים בחייו. הדבר מלמד על הכוחות החיוביים שיש בו לתפקד באופן נורמטיבי ומועיל. אלא שלמרות זאת, ולמרות האישורים בדבר לימודיו, אין בכל אלה להוכיח במידה הנדרשת, כי הותרת ההרשעה על כנה תפגע בנאשם באופן לא מידתי. לכן, ההרשעה תיוותר על כנה.

מעבר לדרוש אציין, כי קראתי את המאמר שהגיש הסניגור, "ביטול הרשעה לאור תיקון 113 לחוק העונשין – משיח של חסד לשיח של מידתיות", ד"ר שי וזנר, עו"ד משה קשלס, **הסניגור 257** (אוגוסט 2018), עמ' 4-10. במאמר נטען באופן כללי, כי יש לשנות את נקודת האיזון הנוגעת לשיקולי ההרשעה או ביטולה, ולהשוותם למבחנים הנכללים בתיקון 113, כששאלה זו תיכלל בקביעת מתחם הענישה. אלא שברע"פ 3195/19 **אגוזי נ' מ"י** (מיום 4.7.2019) נקבע, כי שאלת

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-04-8651 מחלוקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' פלוני

הרשעתו של נאשם בפלילים, אינה מהווה חלק ממתחם הענישה ההולם ומדובר ב"שאלה עצמאית ונפרדת אשר נבחנת במחוזותינו בהתאם לתנאי הלכת כתב" (פסקה 10), זאת משום שאין מדובר בעונש העומד בפני עצמו, וסוגיה זו אינה מופיעה בפרק ו' לחוק העונשין שעניינו "דרכי ענישה", אלא בחוק סדר הדין הפלילי, כאשר השיקולים בשאלה זו, אינם השיקולים הנשקלים בגדר קביעת מתחם הענישה ההולם (וראו האסמכתא שבפסק הדין).

המיקום במתחם – לאחר כל זאת, ובנותני משקל לכברת הדרך שעבר הנאשם בשאלת הבנת הפסול שבמעשיו, נטילת האחריות והרצון לטפל בעצמו ולקבל כלים מועילים להתנהגות נורמטיבית ומיטיבה, וכן לנוכח נסיבותיו האישיות הלא פשוטות, כשלקחתי בחשבון שעצם הותרת ההרשעה על כנה יגרום לו נזק, אני סבור שיש למקמו בתחתית המתחם שקבעתי, ולגזור עליו מאסר שירוצה בעבודות שירות.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות, החל מיום 27.12.2020, אשר ירוצו ב"חברה קדישא חיפה", וזאת על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות. על הנאשם להתייבב ביום זה עד לשעה 08:00 במשרד הממונה על עבודות שירות לתחילת ריצוי עונשו. מובהר בזה כי הפרת הוראות הממונה ואי עמידה בכללים הנוגעים לריצוי עבודות השירות עלולים להביא להפקעת העבודות ולהמרת העונש בעונש מאסר של ממש;
- ב. 12 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת מין בתוך שלוש שנים מהיום, למעט עבירות לפי החוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1988 – בתקופת התנאי שקבעתי הבאתי לידי ביטוי את העקרונות המגולמים בסעיף 355 לחוק;
- ג. 4 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירה לפי החוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1988 בתוך שלוש שנים מהיום;
- ד. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-04-8651 מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' פלוני

ה. פיצוי למתלוננת ע"ת 1 בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.1.2021 וב-1 לכל חודש רציף ועוקב. אי עמידה בתשלום מי מהתשלומים תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק ;

ו. התחייבות בסך 7,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת מין לרבות לפי החוק למניעת הטרדה מינית, במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, א' כסלו תשפ"א, 17 נובמבר 2020, במעמד הצדדים.

דוד שאול גבאי ריכטר, שופט